

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/114/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010502
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325010502.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 27.10.2025, sp. zn. 4Nt/50/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 07. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 31.10.2022, sp. zn. 1T/33/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/97/2022 dňa 18.01.2023, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo Okresného súdu Levice, sp. zn. 1T/33/2022-3140 z 31.10.2022, právoplatným dňa 18.01.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/97/2022 z 18.01.2023, nevyšli najavo skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku vo výroku o vine a treste napadnutého rozsudku. Ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela – ako skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Z návrhu odsúdeného a následnej jeho výpovede na verejnom zasadnutí je zrejmé, že obnovy konania sa domáha z dôvodu, že mu nebola započítaná doba obmedzenia osobnej slobody odsúdeného od 05.06.2019 do 22.03.2022 v B., ďalej to, že týmto nezapočítaním a tým, že bol vzatý do vydávacej väzby (ktorá spočíva) sa stáva jeho trest neprímerane prísny. Okrem uvedeného podľa jeho názoru mohla byť porušená zásada špeciality, ďalej nemal mu byť nariadený ochranný dohľad a tiež poukázal na to, že za tých istých skutkových okolností, bol spolupáchatel odsúdený na výrazne miernejší trest ako v jeho prípade. Podľa neho ide o také nové skutočnosti, ktoré sú spôsobilé naplniť hypotézu právnej normy v § 394 Trestného poriadku a vyvolať týmto ustanovením upravené právne účinky. V súvislosti s tvrdenými skutočnosťami odsúdeným, súd I. stupňa uviedol, že z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/33/2022 vyplýva, že rozsudkami Okresného súdu Szeged, sp. zn. 19.B.2000/2019/161 a Okresného súdu Szeged sp. zn. 1.Bf.45/2021/31 a uznesením Okresného súdu Szeged zo dňa 22.03.2022 sp. zn. 6.F.17/2002/5, že odsúdenému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a šiestich mesiacov spolu s trestom vyhostenia z územia Maďarska na päť rokov, pre zločin zneužitia identifikátora, prečin falšovania verejnej listiny v štádiu prípravy a zločin zneužitia strelnej zbrane, streliva spáchaného spolupáchatelstvom a zároveň aj pre prečin použitia falošnej súkromnej listiny, z výkonu

ktorého bol vyššie uvedeným uznesením podmiennečne prepustený na slobodu, pričom sa jednalo o trestnú činnosť spáchanú v B.. Podmiennečne prepustený bol dňa 22.03.2022. Z uznesenia Odvolacieho súdu pre hlavné mesto Budapešť zo dňa 22.04.2022, číslo 5.Bpkf.10.304/2022/2 o nariadení vykonania odovzdania odsúdeného vyplýva, že týmto uznesením bolo potvrdené odovzdanie odsúdeného na základe uznesenia Súdu hlavného mesta Budapešť zo dňa 30.03.2022 číslo 135.Beü.20.305/2022/2 v súvislosti s európskymi zatýkacími rozkazmi Okresného súdu Galanta č. 1Tp/11/2019, Okresného súdu Levice č. 3Tp/6/2019 a Okresného súdu Košice II. č. 2Tp/65/2019. Na základe oznámenia Ministerstva spravodlivosti Maďarskej republiky zo dňa 25.4.2022 sa od 22.03.2022 nachádzal vo vydávacej väzbe v Maďarsku. Spomenuté európske zatýkacie rozkazy sa týkali skutkov výlučne spáchaných na území Slovenskej republiky (Šafa, Košice, Levice), za ktoré aj bol právoplatne odsúdený, teda netýkali sa skutkov spáchaných v Maďarsku. Z uvedeného je potom zrejmé, že bola rešpektovaná zásada špeciality, teda odsúdený bol na území Slovenskej republiky ako štátu pôvodu, stíhaný a odsúdený iba za trestné činy, ktoré spáchal pred vydaním, na ktoré sa európske zatýkacie rozkazy vyslovene vzťahovali. Podľa § 45 Trestného zákona podmienkou pre započítanie už vykonaného, resp. vykonávaného trestu, ktorý bol uložený iným orgánom je, že musí ísť o ten istý skutok a trest, ktorý možno započítať vo vzťahu k druhu ukladanému trestu. Rovnaká podmienka (pre ten istý skutok) platí aj v prípade, ak súd započítava trest vykonaný na území cudzieho štátu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti v predošlých odsekoch, však ide o rozličné skutky, konkrétne sa jedná o skutky spáchané odsúdeným v Maďarsku, za ktoré bol odsúdený nepodmiennečne na dobu 3 rokov a 6 mesiacov maďarským súdom a skutky spáchané na území Slovenskej republiky (C., D., E.), za ktoré mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Ide teda o dve odlišné trestné konania vedené pre odlišné skutky. Skutočnosť, že odsúdenému bola osobná sloboda obmedzená v súvislosti s iným trestným konaním pre trestnú činnosť páchanú v cudzom štáte, bola rozhodujúca z hľadiska posúdenia splnenia podmienok pre započítanie väzby a trestu odňatia slobody. To, že odsúdenému bolo ešte 11.04.2019 vznesené obvinenie pre skutok spáchaný na území Slovenskej republiky, nemá priamu súvislosť s v tom čase jeho obmedzenou osobnou slobodou z iných dôvodov – v súvislosti s trestným konaním na území Maďarska, pre skutky tam spáchané. Započítanie časového úseku obmedzenia osobnej slobody odsúdeného A. B. v trvaní odo dňa 5.6.2019 do 22.3.2022 nie je možné, nakoľko toto obmedzenie osobnej slobody nebolo v súvislosti s trestným konaním vedeným Okresným súdom Levice pod sp. zn. 1T/33/2022, v ktorom došlo k jeho odsúdeniu, ale v súvislosti s trestným konaním vedeným na území Maďarska, za skutky spáchané na území Maďarska. Súd I. stupňa poukázal aj na zhodný právny názor Ústavného súdu SR (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 200/2025 z 10.04.2025) a Najvyššieho súdu SR (uznesenie sp. zn. 2Tdo/9/2025 z 28.07.2025). Okrem uvedeného súd I. stupňa zdôraznil, že započítanie väzby a trestu nie je novou skutočnosťou, nakoľko o započítaní sa rozhoduje až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa uložil trest, a teda otázka započítania alebo nezapočítania väzby a trestu nie je dôvodom na obnovu pôvodného konania. To isté platí aj o uložení ochranného dohľadu a nariadení jeho výkonu. V pôvodnom konaní boli splnené všetky zákonné požiadavky na uloženie ochranného dohľadu, pričom platí, že výkon ochranného dohľadu sa nariadi súčasne s nariadením výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené je presne stanovené Trestným zákonom a Trestným poriadkom, pričom nejde o novú skutočnosť, ktorá by vyšla najavo po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia, ale ide o následné vykonávacie konanie uskutočňované po právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia, ktorým bol uložený trest a ochranné opatrenie. Na uvedené nemá vplyv ani to, že bol odsúdený medzičasom vzatý do vydávacej väzby, ktorá momentálne spočíva. Zo skutočnosti, že odsúdenému nebola započítaná doba odo dňa 5.6.2019 do 22.3.2022 do trestu a zo skutočnosti, že bol vzatý do vydávacej väzby, odsúdený zaujal názor, že sa mu takto navýšil trest na 13, resp. 15 rokov. Ide o mylný názor odsúdeného, odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody 3 roky a 6 mesiacov maďarským súdom za skutky spáchané na území Maďarska, teda za iné skutky, za ktoré bol odsúdený na území Slovenskej republiky na dobu 10 rokov. Tieto tresty nemožno v žiadnom prípade spočítavať, ide o odlišné skutky, spáchané na území rôznych štátov a právoplatne rozhodnuté inými súdnymi orgánmi. Ide teda o dva samostatné tresty uložené odsúdenému, ktoré nemožno spočítavať a nemožno ich započítať. Okrem uvedeného, to že bol odsúdený vzatý do vydávacej väzby, ktorá spočíva, nemožno dopredu prejudikovať, ako skončí trestné konanie vedené na území Srbskej republiky, či vôbec dôjde k právoplatnému uznaniu viny a uloženiu trestu a akého druhu trestu, pričom ani takýto prípadný uložený trest by nebolo možné spočítavať ani započítať do trestu uloženého za skutky spáchané na území Slovenskej republiky. Vo vzťahu k tomu, že spolupáchateľovi bol v samostatnom konaní uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, súd I. stupňa uviedol, že v rámci skúmania kritérií, rozhodujúcich pre určenie druhu a výmery trestu v prípade spoluodsúdeného je irelevantné, aký druh a výmeru trestu dostal iný spolupáchateľ v inom konaní, aj keď sa skutku mali dopustiť ako spolupáchatelia. U každého jedného páchatelia je potrebné skúmať jednotlivé kritériá a

skutočnosti rozhodujúce pre uloženie trestu osobitne. Skutočnosť, že spolupáchateľovi bol uložený iný, miernejší trest, bola súdu navyše známa v pôvodnom konaní a teda nejde o skutočnosť súdu skôr neznámu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že väzba a trest, ktorý si vykonal v Maďarsku mu mala byť do výkonu trestu na Slovensku započítaná, pretože sa jednalo o ten istý skutok. Poukazom na ustanovenie § 496 odsek 1 Trestného poriadku má za to, že došlo k porušeniu zásady špeciality, pretože si od neho orgány činné v prípravnom konaní nevyžiadali súhlas so začatím trestného stíhania na Slovensku. Má výhrady hlavne k neprimeranej výške trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva na Slovensku. Zdôraznil individualizáciu trestu, ktorá jej prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Navrhol, aby bolo jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovie a aby bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušené.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/33/2022, samotného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a po vyjadrení všetkých procesných strán na verejnom zasadnutí, dospel k správne záveru, že neboli zistené nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v danej veci. Súd I. stupňa rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

K úvahám uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia nadriadený súd dopĺňa, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. Skúma len, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne, či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, teda súd rozhodujúci o povolení obnovy konania v prvom rade skúma, či sú v návrhu uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe. Za nové v zmysle vyššie citovaných ustanovení a úvah nadriadeného súdu je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli pred rozhodnutím súdu predmetom zisťovania alebo dokazovania, novým dôkazom je predovšetkým dôkazný prostriedok, ktorý sa v čase rozhodovania súdu v spise nenachádzal. Naproti tomu, za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj vtedy, keď sa s nimi vo svojom rozhodnutí súd nevysporiadal, resp. ich vykonanie na hlavnom pojednávaní odmietol. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či tieto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie, ktoré sa týka viny alebo trestu. Sú teda správne úvahy súdu I. stupňa, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentuje ako nové, takými skutočnosťami ani dôkazmi nie sú.

K sťažnostným námietkam odsúdeného o nesprávnom započítaní výkonu trestu a výkonu väzby do výkonu trestu odňatia slobody uloženého vyššie citovaným rozsudkom okresného súdu, krajský súd udáva, že úvahy súdu prvého stupňa vo vzťahu k danej námietke odsúdeného, sú vecne správne a zákonné a na tieto krajský súd v celom rozsahu odkazuje a navyše s námietkou daného charakteru sa vo veci odsúdeného vysporiadal aj Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením 10. apríla 2025 sp. zn. III. ÚS 200/202, keď rozhodoval o ústavnej sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného

súdu Levice z 25.10.2025, sp. zn. 1T/33/2022, v ktorom uviedol, že započítanie predmetného časového úseku, ktorého sa domáha odsúdený aj v danom konaní, nebolo možné započítať v súvislosti s trestným konaním vedeným Okresným súdom pod sp. zn. 1T/33/2022, v ktorom došlo k jeho odsúdeniu. V súvislosti s trestným konaním vedeným pre iné skutky na území Maďarska, ide o dve odlišné trestné konania, vedené pre odlišné skutky. Okresný súd posúdil vec v súlade s ustanovením § 45 Trestného zákona. Bez ohľadu na uvedené, však ani prípadne nesprávne započítaná doba výkonu väzby, resp. výkonu trestu, nie je dôvodom na obnovu konania.

K námietke odsúdeného o porušení zásady špeciality krajský súd udáva, že odsúdený bol vyššie citovaným rozsudkom okresného súdu uznaný vinným za skutky, pre ktoré bol vydaný na územie Slovenska na základe rozhodnutí justičných orgánov Maďarska číslo 5.Bpkf.10.304/2022/2 z 22.04.2022 a číslo 135.Be.20.305/2022/2 a to na základe vydaných európskych zatýkacích rozkazov Okresného súdu Galanta sp. zn. 1Tp/11/2019, ktorý sa týkal skutku pod bodom 1/ rozsudku Okresného súdu Levice, ktorým bol odsúdený, Okresného súdu Levice sp.zn. 3Tp/6/2019, ktorý sa týka skutku pod bodom rozsudku 3/ Okresného súdu Levice, ktorým bol odsúdený a Okresného súdu Košice II. sp.zn. 2Tp/65/2019, ktorý sa týka skutku pod bodom 2/ rozsudku Okresného súdu Levice, ktorým bol odsúdený. Z vyššie uvedených dôvodov, preto nebola porušená zásada špeciality, aj keď sa odsúdený jej uplatnenia nevzdal.

Súd prvého stupňa sa taktiež vysporiadal s ďalším dôvodom uvádzaným odsúdeným ako dôvodom na obnovu konania a to s námietkou o neprimeranosti uloženého trestu vo vzťahu k trestu, ktorý bol uložený za skutok spoluodsúdenému a s danými právnymi úvahami súdu prvého stupňa sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a považuje ich za vecne správne a zákonné.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

So zreteľom na uvedené nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.